

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: R. P.
nar. X
trvale bytem nám. X
doručovací adresa: X

zastoupen JUDr. Radkem Navrátilem,
advokátem, se sídlem Rooseveltova 564/6, 602 00 Brno
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlím Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 8. 2020, č. j. X

takto:

- I. Žaloba s e z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) brojil žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 8. 2020, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo změněno prvostupňové rozhodnutí žalované ze dne 23. 6. 2020, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) tak, že žalobci byl odňat invalidní důchod. Prvostupňovým rozhodnutím došlo ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále také „ZDP“), ke snížení invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, a to ode dne 29. 1. 2020.
2. Podkladem prvostupňového rozhodnutí byl posudek o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení Blansko (dále jen „OSSZ Blansko“) ze dne 29. 1. 2020, podle něhož žalobce byl uznán invalidní pouze v I. stupni invalidity, neboť jeho pracovní schopnost ode dne 1. 6. 2020 poklesla z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 35%.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalovaná vycházela v napadeném rozhodnutí z následující charakteristiky zdravotního stavu žalobce. Byla u něho prokázána následující zdravotní postižení: vertebrogenní algický syndrom zejm. krčního úseku páteře s výhřezem meziobratlové ploténky, dále porucha osobnosti smíšeného typu, dominující osobnostní rysy, schizoidní, obsedantní, neurasthenické a dissociální, a dále refluxní porucha jícnu.
4. Žalovaná nechala vypracovat svým lékařem nový posudek o invaliditě ze dne 28. 7. 2020, z něhož vyplývá, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. oddílu E položce 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“). Pokles pracovní schopnosti byl stanoven na horní hranici rozmezí zvolené položky, tj. ve výši 20%.
5. V posudkovém hodnocení lékař žalované podrobně rozebral jednotlivé relevantní lékařské zprávy, především zprávu z hospitalizace v Psychiatrické nemocnici Brno ve dnech 15. 5 – 17. 5. 2019 (reakce na těžký stres a poruchy přizpůsobení), k níž uvádí, že tehdy zdravotní stav žalobce hospitalizaci nevyžadoval. Podle závěrů psychologické vyšetření ze dne 23. 1. 2020 je v popředí klinického obrazu porucha osobnosti smíšeného typu. Výsledky provedeného testu osobnosti však nebyly interpretovatelné, neboť byla shledána u posuzovaného tendence agravovat obtíže.
6. K závěrům kontrolního posudku OSSZ Blansko ze dne 29. 1. 2020 lékař žalované uvedl, že do posudkového hodnocení byla citována některá posudková kritéria, která však ve zprávách z psychiatrie, psychologie či praktické lékařky uvedena nebyla. Podle názoru lékaře žalované došlo po psychické stránce k nadhodnocení rozsahu postižení, přičemž rozsah poruchy osobnosti lze hodnotit pouze jako lehké postižení s poklesem pracovní schopnosti ve výši maximálně 10%. Žalobce skutečně trpí smíšenou poruchou osobnosti, která může být spojena s emoční labilitou a poruchami nálady, které souvisejí i s činností žalobce (opakovaná podvodná jednání vedoucí k trestnímu stíhání a vyšetřování).

7. V roce 2016 byla u žalobce popsána podle EMG chronická radikulopatie C8 bilaterálně, ale podle posledního neurologického nálezu však projevy radikulopatie nejsou přítomny a klinický náleznepopisuje závažnější patologii, která by byla důvodem k invaliditě. Postižení páteře bylo zohledněno při posouzení v roce 2017, a nyní ho lékař žalované stanovuje jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Rozsah postižení páteře odpovídá pouze lehkému funkčnímu postižení, a proto byl stanoven pokles pracovní schopnosti na horní hranici této položky (20%).
8. Nebylo tedy možno potvrdit závěry posudku OSSZ Blansko ze dne 29. 1. 2020, který nadhodnotil funkční dopad jednotlivých postižení na pokles pracovní schopnosti. Podle předmětného posudku o invaliditě ze dne 28. 7. 2020 již není žalobce ode dne 29. 1. 2020 invalidní, neboť nejde o již o invaliditu I. stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) ZDP.
9. Z uvedených důvodů žalovaná změnila výrok prvostupňového rozhodnutí tak, že se žalobci invalidní důchod odnímá, a to pro nesplnění podmínky invalidity.

III. Žaloba

10. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, jelikož žalovaná nezjistila dostatečně skutkový stav věci. Žalovaná nevyhodnotila předložené lékařské zprávy žalobce ve vzájemné souvislosti, a ve svém rozhodnutí zmiňuje pouze ty, které jsou příznivé jejímu závěru o odejmutí invalidního důchodu žalobce.
11. Dále žalovaná do svého rozhodnutí opakovaně zahrnuje informace o probíhajících soudních řízeních, ve kterých je žalobce účastníkem, i přesto že v projednávané věci (posouzení invalidity) nemohou mít tyto skutečnosti žádný právní dopad. Žalovaná taktéž zcela zjevně presumuje nepoctivé úmysly žalobce, aniž by svá tvrzení jakýmkoli způsobem prokázala. Tento postup žalované spatřuje žalobce jako zcela nezákonný.
12. Žalobce má za to, že každé snížení míry poklesu pracovní schopnosti ze závazně stanovených 55 % bylo provedeno bez patřičného objektivního dokazování, a tudíž neprávem. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce byla za necelé tři roky snížena o celkových 35 %, aniž by byl k dané věci vyžádán posudek od nestranného znalce, a aniž by byly hodnoceny všechny žalobcem předložené lékařské zprávy ve vzájemné souvislosti.
13. Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalovaná ve svém rozhodnutí pouze prostým odkazem uvádí, že z magnetické rezonance žalobce vyplývá hernie disku pátého a šestého krční obratle, sekundární stenóza a imprese míchy vlevo, přičemž se jedná o chronický vertebrogenní syndrom krční páteře. Tyto zdravotní obtíže žalobce však žalovaná zcela nepodloženou argumentací bagatelizuje tím, že zdravotní stav žalobce si nevyžaduje četnější návštěvy na neurologii či rehabilitaci. Dle názoru žalobce nemůže být tento důvod posuzován jako hodnotící hledisko při vyhodnocení zdravotního stavu, jelikož se jedná o důvod zcela

subjektivní, ovlivněný řadou faktorů (časové vypětí lékaře, související psychické zdravotní problémy žalobce aj.).

14. Za účelem objektivního posouzení svého zdravotního stavu si žalobce nechal zpracovat znalecký posudek ze stran soudního znalce MUDr. Z. Š., který zcela objektivně jeho aktuální zdravotní stav (kde dni 20. 10. 2020), včetně všech obtíží, posoudil a vyhodnotil. V souvislosti s řádným a precizním zpracováním znaleckého posudku se žalobce podrobil klinickému vyšetření přímo osobou znalce, jehož výsledky žalobce podrobněji citoval.
15. Po řádném vyhodnocení zdravotní dokumentace žalobce a po provedeném klinickém vyšetření znalec dospěl k závěru, že žalobce trpí především chronifikovanými obtížemi všech tří úseků páteře, kdy v oblasti krční páteře je zjištěno omezení hybnosti při horní hranici středního stupně. Diagnosticky je tento stav v lékařských zprávách označován jako cervicocranialgie a cervicobrachialgie s prokázanou hernií meziobratlového disku C5/6 s prokázaným útlakem nervového kořene C6 vlevo a prokázaným tlakem i na krční míchu v této oblasti. Oblast hrudní páteře žalobce je postižena kongenitální deformitou s označením skolióza I. stupně s nasedající spondylózou a s funkčním omezením hybnosti přesně polovinou proti fyziologické normě a se změnou postavení páteře výraznou akcentací kyfózy hrudní.
16. Po řádném vyhodnocení zdravotní dokumentace žalobce a po provedeném klinickém vyšetření znalec dospěl k závěru, že žalobce trpí především chronifikovanými obtížemi všech tří úseků páteře, kdy v oblasti krční páteře je zjištěno omezení hybnosti při horní hranici středního stupně. Diagnosticky je tento stav v lékařských zprávách označován jako cervicocranialgie a cervicobrachialgie s prokázanou hernií meziobratlového disku C5/6 s prokázaným útlakem nervového kořene C6 vlevo a prokázaným tlakem i na krční míchu v této oblasti. Oblast hrudní páteře žalobce je postižena kongenitální deformitou s označením skolióza I. stupně s nasedající spondylózou a s funkčním omezením hybnosti přesně polovinou proti fyziologické normě a se změnou postavení páteře výraznou akcentací kyfózy hrudní. Podle znalce jde v oblasti bederní páteře o chronifikované lumbalgie, které působí v segmentech L4, L5 a S1 úplnou funkční ztrátu hybnosti.
17. Na otázku žalobce (č. 1), zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 20%, znalec v posudku odpovídá, že na základě jím provedeného ortopedického vyšetření a doložené zdravotní dokumentace je míra poklesu pracovní schopnosti žalobce na celkové míře 100% (sto procent), přičemž znalec doporučuje připočítat 10% za psychické onemocnění uznané lékařem žalované a dále refluxní chorobu jícnu, neotaxovanou, ale uznanou chorobu lékařem žalované v procentním rozmezí 10 – 20%. V odpovědi na otázku druhou znaleckého posudku znalec podrobně popisuje jednotlivé procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobce, tudíž je jeho výše uvedený závěr náležitě argumentačně podložen.
18. Ze všech shora uvedených důvodů žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované

19. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 30. 11. 2020 odkázala na závěry posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách s tím, že považuje tento posudek za úplný, přesvědčivý a dostačující podklad pro napadené rozhodnutí. Žalovaná navrhla vypracování posudku Posudkové komise MPSV a provedení důkazu tímto posudkem.
20. Žalovaná navrhla, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta.

V. Řízení před krajským soudem

21. Ze **správního spisu** žalované a spisu OSSZ Blansko krajský soud zjistil následující skutečnosti. Podle zjišťovacího posudku OSSZ Prostějov ze dne 18. 9. 2017 vypracovaného v řízení o první žádosti žalobce o přiznání invalidního důchodu byl žalobce uznán jako invalidní ve II. stupni invalidity, přičemž rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 3c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s určením míry poklesu pracovní schopnosti o 55% (středně těžké postižení neorganickou psychotickou poruchou). Invalidita žalobce vznikla podle tohoto posudku dnem odborného psychiatrického nálezu ze dne 16. 8. 2017.
22. Rozhodnutím ze dne 13. 10. 2017 byl žalobci přiznán invalidní důchod pro invaliditu II. stupně, a to ode dne 16. 8. 2017.
23. Při kontrolní lékařské prohlídce na OSSZ Blansko dne 29. 1. 2020 byl žalobce uznán invalidním pouze v I. stupni invalidity, a to ode dne 29. 1. 2020. Rozhodující příčinou bylo shledáno psychické zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 7b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. V posudku je uvedeno, že v současné době je zdravotní stav žalobce uspokojivě kompenzován, s občasnými výkyvy v reakci na potíže, se kterými se potýká. Netrpí onemocněním z okruhu psychóz či organických poruch. Lékařka OSSZ Blansko dospěla k závěru, že zdravotní stav odpovídá středně těžkému postižení u smíšené poruchy osobnost s opakovanými situačními dekompenzacemi s narušením pracovního a společenského fungování. Pro další změny zdravotního stavu bylo zvoleno hodnocení podle kapitoly V., položky 7b přílohy k vyhláše č. 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 35%.
24. Rozhodnutím žalované ze dne 16. 4. 2020 byl žalobci ode dne 6. 5. 2020 snížen invalidní důchod pro invaliditu II. stupně na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ve výši 6815 Kč. Po vydání napadeného rozhodnutí žalobce podal novou žádost o přiznání invalidního důchodu, na základě níž mu žalovaná rozhodnutím ze dne 25. 5. 2021 přiznala invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, a to ode dne 4. 2. 2021, neboť podle posudku OSSZ Blansko ze dne 10. 2. 2021 pracovní schopnost žalobce poklesla o 35%.
25. V řízení před soudem byl vypracován **posudek** Posudkové komise MPSV, pracoviště v Brně (dále jen „PK MPSV“) ze dne 6. 4. 2021. PK MPSV zasedala ve složení předsedy komise a dalšího lékaře s odborností ortopedie. Žalobce byl jednatel PK MPSV

- přítomen včetně svého zástupce a byl vyšetřen přítomnými lékaři. Při tomto vyšetření uvedl, že má největší problémy s krční páteří, dále též s bolestmi ramen a zápěstí. PK MPSV vycházela ze zdravotnické dokumentace založené ve spisu OSSZ Blansko a lékařských zpráv předložených v námitkovém i soudním řízení, a to včetně znaleckého posudku z odvětví chirurgie, specializací traumatologie, pohybového ústrojí a odvětví ortopedie (MUDr. Z. Š.) ze dne 20. 10. 2020. Dále žalobce předložil nález z ortopedie ze dne 22. 2. 2021 (MUDr. Z. Š.), chirurgické nálezy (MUDr. D.) z roku 2013.
26. Z objektivního vyšetření při jednání komise vyplynulo, že stran pohyblivosti krční páteře je pohyb aktivní do 1/3 normy, pasivně do 2/3. Stran pohyblivosti bederní páteře PK MPSV konstatovala polovinu normy. Ramenní i loketní klouby byly shledány pozičně v normě, ramenní klouby jsou v pohybu brzděny aktivním svalovým napětím. Motorika horních i dolních končetin je zachována až do periferie.
27. V posudkovém hodnocení PK MPSV shrnula výsledky relevantních lékařských vyšetření v rozhodném období. Vzala v potaz i traumatologický posudek MUDr. Z. Š. ze dne 20. 10. 2020, v němž tento lékař uvádí souhrn úraz pohybového a kloubního aparátu. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1 písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v míře 20%. Hodnocení bylo provedeno na horní hranici rozmezí zvolené položky s ohledem na všechna ostatní zdravotní postižení a s přihlédnutím k dosaženému stupni vzdělání a profesi posuzovaného. Jedná se o lehké funkční postižení.
28. PK MPSV blíže hodnotila postižení páteře jako poruchu statiky a dynamiky páteře, bez funkčně významného neurologického nálezu, občasné projevy kořenového dráždění, bez parézy nervu a bez kořenové symptomatologie. Nález na zobrazovacích metodách krční páteře je stacionární bez progresu, není k invazivnímu řešení. Není důvod ke zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 cit. vyhlášky.
29. PK MPSV uzavřela, že se ztotožňuje se závěry posudku lékaře žalované z námitkového řízení ze dne 28. 7. 2020, a naproti tomu potvrdila, že závěry lékařky OSSZ Blansko ze dne 29. 1. 2020 nebyly správné. Dnem zániku invalidity je 29. 1. 2020.
30. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 31. 1. 2022 za účasti zástupce žalobce a zástupkyně žalované a za omluvené nepřítomnosti žalobce. Krajský soud vyslechl přednesy procesních podání stran a poté konstatoval obsah soudního a správních spisů. K tomu strany neměly žádných připomínek. Dále krajský soud provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 6. 4. 2021, přičemž ani k tomuto posudku neměly strany žádné připomínky. K dotazu soudu zástupce žalobce uvedl, že ponechává na zvážení soudu, zda je nutné provádět samostatně důkaz předloženým znaleckým posudkem MUDr. Z. Š., soudního znalce z oboru zdravotnictví, specializace traumatologie ze dne 20. 10. 2020. Krajský soud po úvaze tímto znaleckým posudkem důkaz neprováděl, neboť je založen ve spisu OSSZ Blansko. Dále zástupci účastníků shodně uvedli, že nenavrhují ve věci provedení dalšího dokazování. Za této

situace krajský soud ukončil dokazování a přerušil jednání za účelem vyhlášení rozsudku ve věci.

VI. Posouzení věci krajským soudem

31. Žaloba **není důvodná**.

32. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70% se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

33. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20, přístupný na www.nssoud.cz). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

34. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí

rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35% a nejvíce 69%, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70% schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69%), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srv. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

35. Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav ve světle uplatněných žalobních námitek. Krajský soud se nejprve považuje za vhodné vyjádřit k námitce, že žalovaná opakovaně zmiňovala informace o probíhajících soudních řízeních, ve kterých je žalobce účastníkem, i přesto že v projednávané věci (posouzení invalidity) nemohou mít tyto skutečnosti žádný právní dopad, čímž presumovala nepoctivé úmysly žalobce. K tomu krajský soud uvádí, že jde především o pasáž posudku lékaře žalované ze dne 28. 7. 2020 (MUDr. V.), z jehož formulací se dostala tato úvaha i do textu napadeného rozhodnutí (s. 4). Je ovšem zapotřebí zohlednit kontext, v němž zaznívá věta o opakovaných podvodných jednáních a účelových reakcích žalobce. Tato pasáž se totiž týká hodnocení jednotlivých psychických poruch žalobce, konkrétně pak emoční lability a poruchy nálady, jejichž přítomnost posudek žalované nevylučuje a dává je do souvislosti s kriminální činností žalobce. Na tom krajský soud nespatřuje nic excesivního ani nezákonného, neboť protiprávní jednání má zřejmou vazbu na psychiku člověka a jeho emocionální rovnováhu. Krajský soud tak v dotčené posudkové úvaze (která je součástí i napadeného rozhodnutí) nespatřuje ani porušení zákona, ani vybočení z mezí posudkové úvahy.
36. Co se týká další námitky týkající se nepřezkoumatelnosti posudkové úvahy lékaře žalované spočívající v tom, že žalovaná poněkud bagatelizuje zdravotní stav žalobce konstatováním, že tento si *nevyžaduje četnější návštěvy na neurologii či rehabilitaci*, lze k tomu poznamenat následující. Žalobce se mylí, pokud se domnívá, že četnost návštěv u lékaře či potřeba hospitalizace není hodnotícím hlediskem při posudkové úvaze. Samozřejmě, že posudkový lékař musí příslušným poznatkům o frekvenci návštěv odborných lékařů přiřadit náležitou relevanci, která se může případ o případu lišit. Nicméně nepochybně jde o posudkově relevantní hledisko, které standardně berou orgány lékařské posudkové služby při hodnocení funkčních dopadů zdravotních postižení v úvahu.

37. K samotné klíčové otázce „oduznutí“ invalidity žalobce byl vypracován v soudním řízení posudek PK MPSV ze dne 6. 4. 2021, který krajský soud hodnotil z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti. Krajský soud neshledal žádné zásadní nedostatky z pohledu úplnosti posudku, žalobce pak žádné konkrétní námitky proti úplnosti posudkového hodnocení neměl. Krajský soud zdůrazňuje, že žalobce byl vyšetřen podrobně při jednání komise, přičemž jejím členem byl odborný ortoped. Při objektivním vyšetření se komise soustředila zejm. na dochovanou hybnost jednotlivých úseků páteře. Stran krční páteře byla zjištěna aktivní hybnost do jedné třetiny normy a u bederní páteře do jedné poloviny normy.
38. Co se podrobněji týká úplnosti předloženého posudku, krajský soud uvádí, že jeho podkladem byly všechny relevantní lékařské zprávy, které žalobce předkládal v předcházejících řízeních i v předmětném řízení. Posudek je založen na obsáhlém shrnutí lékařských zpráv. Podkladem posudku byl i znalecký posudek MUDr. Z. Š. z oboru zdravotnictví, specializace traumatologie pohybového ústrojí a ortopedie ze dne 20. 10. 2020, k jehož závěrům se krajský soud ještě podrobněji bude věnovat.
39. Stran přesvědčivosti závěrů PK MPSV v předmětném posudku, která se ztotožnila se závěrem, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované nebyl invalidní, lze uvést následující. V první řadě se PK MPSV vypořádala s efektem obou nejzávažnějších zdravotních postižení (chronický vertebrogenní algický syndrom C a Th páteře; porucha osobnosti smíšeného typu) s tím, že jednoznačně jako rozhodující zdravotní postižení určila postižení bolestivým páteřním syndromem.
40. Zcela ve shodě s posudkem lékaře žalované i PK MPSV určila pokles pracovní schopnosti s tím, že kvalifikovala rozhodující zdravotní postižení podle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1 písm. b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., přičemž míru poklesu pracovní schopnosti odvinula od horní hranice zvolené položky (20%) výslovně uvedla, že tuto horní hranici volí s ohledem na všechna ostatní zdravotní postižení a s přihlédnutím k dosaženému stupni vzdělání a profesi žalobce. Posudkový závěr krajský soud považuje za srozumitelný a věcně (i když poněkud úsporně) odůvodněný, a proto také přesvědčivý.
41. Pokud se týká námitek žalobce opřených o znalecký posudek, krajský soud k tomu uvádí, že předmětný znalecký posudek nebyl vypracován znalcem se specializací z posudkového lékařství. Znalec se tedy nemohl kompetentně vyjádřit k otázce poklesu pracovní schopnosti žalobce způsobeného funkčními dopady jednotlivých poruch spadajících do jeho kompetence (chirurgie, ortopedie), ale pouze k otázce, zda žalobce takovými poruchami trpí a jaké funkční deficity způsobují. Krajský soud tedy nemůže považovat předmětný posudek za důkaz v otázce invalidity či stupně invalidity, ale pouze za odborný lékařský podklad pro posudkové hodnocení. V rozsahu, jímž se posudek znalce k těmto otázkám vyjadřuje, je zcela irelevantní a navíc též vzhledem k posudkové úvaze (srov. bod 17 odůvodnění) zcela nepřesvědčivý.
42. Pokud se znalecký posudek vyjadřuje ve svých závěrech k dochované hybnosti na jednotlivých úsecích páteře, kde ve vztahu k cervicobrachialgie a hernii C5/6

dovozuje „omezení hybnosti při horní hranici středního stupně“, konvenuje to v zásadě závěrům PK MPSV docíleným vyšetřením žalobce při jednání komise (aktivní pohyb do 1/3 normy). U hrudní páteře znalec konstatuje shodně s PK MPSV akcentaci kyfózy, ale dovozuje omezení hybnosti do poloviny normy. Stran hybnosti bederní páteře (kde žalobce trpí lumbalgiemi) konstatuje znalec úplnou funkční ztrátu hybnosti bederního úseku (L4, L5 a S1), což zjištěním PK MPSV neodpovídá (hybnost do poloviny normy). Tyto rozdíly ovšem nemusejí hrát zásadní roli, neboť je zde třeba zohlednit časový odstup mezi oběma posouzeními, jakož i odlišné podmínky obou vyšetření. Je třeba též poukázat na to, že znalecký posudek byl vypracován až po vydání napadeného rozhodnutí. PK MPSV závěry znalce výslovně nezpochybnila, pouze na ně jako celek odkázala.

43. Krajský soud považuje za stěžejní, že na základě shody posudku PK MPSV ze dne 6. 4. 2021 a posudku lékaře žalované ze dne 28. 7. 2020 bylo jednoznačně stanoveno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není psychické postižení, ale bolestivý páteřní syndrom v uvedené specifické kvalifikaci. Jelikož oba posudky jsou v praktické shodě i ohledně závěru o tom, že tíže rozhodujícího zdravotního postižení i po zohlednění psychických obtíží žalobce nedosahuje intenzity prvního stupně invalidity, ale jde pouze o pokles pracovní schopnosti v míře 20%, lze předmětný posudek považovat za stěžejní důkaz v otázce invalidity žalobce.
44. Jelikož ani žalobce proti konkrétním závěrům předmětného posudku PK MPSV nevnesl konkrétní námitky, krajský soud se s takto zjištěným skutkovým stavem spokojil. Z uvedeného tedy plyne, že ani v soudním řízení nebylo prokázáno, že by žalobce byl k datu vydání rozhodnutí žalované invalidní alespoň v prvním stupni invalidity. Proto žalovaná rozhodla v souladu se zákonem, pokud mu invalidní důchod odňala.
45. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal námitky žalobce jako nedůvodné. Ani v soudním řízení nebylo prokázáno, že by žalobce i k datu vydání napadeného rozhodnutí, příp. k datu kontrolní lékařské prohlídky OSSZ v Blansku dne 29. 1. 2020, byl stále invalidní alespoň v I. stupni invalidity.
46. Závěrem svého posouzení krajský soud dodává, že jeho závěry obsažené v tomto rozsudku nic nemění na pozdějším uznání prvního stupně invalidity žalobci, a to ode dne 4. 2. 2021 na základě posudku OSSZ Blansko ze dne 10. 2. 2021, a navazujícím přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně ze strany žalované.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

47. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu jako nedůvodnou, a proto ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
48. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná

zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok II. tohoto rozsudku).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. ledna 2022

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.